

Normální příběh

Devítka

Vždycky když loď opouští přístav
Vždycky to holky rozněží
To z kluka je muž chce ochočit vítr
A k nebi šplhá po stěžních
A je mu nádherně smutno
Že to tak nějak mělo být
A je mu nádherně smutno
Že to tak nějak musí být

Vždycky když chlap se nad ránem loučí
Položí minci pod polštář
A odstřihne noc první cigaretou
To zkouší zachovat si tvář
A je mu nádherně smutno
Z toho co mohl tu noc mít
A je mu nádherně smutno
Z toho co mělo tu noc být

R: To holka poručíš spíš vlastnímu srdci
Než touze chlapa obeplout
Aspoň v představách svět
A za sebou nechat vlastní stín
To nikdy nepochopíš sebevíc chytrá
Proč se chce ráno rozběhnout
I když sám neví kam
A proč večer v pití topí splín

Co světem je svět má tenhle příběh
Nešťastný konec bohužel
Ten kdo za hřích stál kdo mohl být králem
Vždycky tý svojí odešel
Na chvíli poprat se s bouřkou
A zkrotit mlhu déšť a sníh
Jen aby nemusel jednou
Prosedět večer v pantoflích

R: To holka poručíš spíš...

Vždycky když loď opouští přístav...
.../:a je mu nádherně smutno
Že to tak nějak musí být:/